

A crise das caricaturas na Lusofonía

Description

Atendendo ao tamaño relativo, as comunidades musulmás máis importantes da Lusofonía son as de Mozambique e Guiné Bissau.
(Ilustración: [Meccagallery.com](http://www.meccagallery.com)).

Aínda hoxe os ecos derivados da publicación das caricaturas do profeta Maomé resoan nos medios de comunicación mundiais, evocando expresións infelizmente violentas e mesmo brutais. Así e todo, neste artigo valerémonos da crise internacional provocada polas caricaturas para achegámonos á comunidade musulmá lusófona, a fin de coñecermos un pouco mellor a súa importancia e o seu carácter, camiñando así na dirección, necesaria para unha convivencia harmónica, dunha maior consciencia respecto doutros pobos do mundo, aproximándonos neste caso a unha comunidade que fala a mesma lingua que nós ou, no mínimo, que usa un código lingüístico tremendamente próximo do noso.

Será bo comezarmos por aseverar que as comunidades islámicas importantes da Lusofonía son, esencialmente, dúas: a da Guiné Bissau e a de Mozambique, onde representan o 20% e o 45%, respectivamente, do total poboacional. Existen, é certo, este tipo de comunidades no Brasil e en Timor Leste tamén, mais o seu peso relativo é marxinal nestes países, de maneira que as súas reaccións nesta crise internacional, se existiron, teñen ficado no silencio mediático.

A resposta das comunidades musulmás na Guiné Bissau e en Mozambique perante as caricaturas de Maomé publicadas en xornais occidentais consistiu, nun primeiro momento, nunha formidábel demostración de madurez cívica e admirábel tolerancia nunha altura en que as súas comunidades homólogas noutros países emprendían accións de protesta cargadas, por momentos, de extrema violencia. Foi así que no día 13 de febreiro o Conselho Superior dos Assuntos Islâmicos da Guiné Bissau (CSAI-GB) manifestaba o seu desagrado pola publicación das caricaturas expresando, á vez, que condenaba a onda de violencia contra embaixadas e intereses dinamarqueses e descartando calquera tipo de mobilización para evitaren incidentes. En Mozambique, o Conselho Islâmico de Moçambique (CIM), a través do seu presidente, Aminuddin Mohamad, aseveraba no día 8 de febreiro que compartillaba a *raiva* e ira dos musulmáns *contra* as caricaturas á vez que condenaba os ataques a embaixadas dinamarquesas e norueguesas, apelando á contención e descartando mobilizacións para evitar, tamén, que *axitadores* infiltrados tiren proveito da situación, para manchar os musulmáns *acrecentando* aínda os mozambicanos que os *súbditos* de Maomé, temos de dar proba de perdón e cabeza fría perante a provocación, pois el reaccionou así en momentos difíciles *contra*.

Mais perante estas demostracións de tolerancia e madurez das comunidades islámicas lusófonas, os medios de comunicación social dos respectivos países, facendo unha lectura facilmente cualificábel de irresponsábel do dereito á libre expresión, decidiron liderar desafíos delicadamente provocadores e sospeitosamente coincidentes no tempo.

O Diário de Bissau, un dos xornais con maior tiraxe no país, publicaba as caricaturas da discordia no 17 de febreiro causando a convocatoria, por parte do CSAI-GB, dunha *manifestación pacífica* *contra* para o día 24. A reacción do

proprietario do DiÃ¡rio de Bissau producÃ­ase de maneira inmediata en forma de pedido de desculpa, dando lugar a unha nova mostra de civismo, consistente na desconvocatoria da manifestaci3n e na aseveraci3n, por parte de lÃ­deres relixiosos, de que aœœna nosa relixi3n, quen erra e pide desculpa   inmediatamente desculpado .

No entanto, se de algo nos está a servir a crise das caricaturas  hora de nos aproximarmos  comunidade islámica da Guin  Bissau   para comprobarmos que está dividida, o que a fai caer en contradici3ns e, conseguintemente, en descr dito e debilidade negociadoras.   así que no primeiro día do presente mes, o Consello Islmico da Guin -Bissau, contrariando a decisi3n do CSAI-GB e evidenciando así a divisi3n intra-comunitaria, convocou unha aœœmanifestaci3n pacfica  para o día 3.

En Mozambique era o semanario Savana, no mesmo día 17 de febreiro, o que publicaba sete das doce caricaturas de Maom  causando a convocatoria e celebraci3n dunha manifestaci3n para a tarde dese mesmo día. Neste caso, no entanto, os musulmáns non reivindicaban s3 un pedido de desculpas do director do xornal, a súa reacci3n era ms dura: decidan rescindir todos os contratos de musulmáns co semanario e esixiren a dimisi3n do director e do redactor; unhas dimisi3ns que non se produciron at  hoxe e que continúan a reivindicar para voltaren  calma, pois desde ese día t nense sucedido mobilizaci3ns que, sen chegaren a ser especialmente graves, si t nen producido pequenos danos materiais nalgún caso.

Al n dunha aparente maior unidade dos musulmáns mozambicanos, o feito de seren a comunidade de maior poder econ3mico do país coloca o tal colectivo nunha posici3n de forza notábel que at  a altura non tiñan usado para exerceren presi3n. Mais isto podería mudar a partir de agora. Por un lado, o goberno mozambicano recoñece implicitamente a forza do islamismo no país ao non condenar, polo momento, os seus actos violentos recentes a pesar de teren sido encoraxados a facelo desde determinados sectores sociais. Por outro, a existencia dun eventual inimigo común, o Savana e o grupo mediático ao que pertence, a Mediacoop, contribuirá sen dúbida para intensificar o sentimento de uni3n e lubrificar as estruturas organizativas, aumentando así a capacidade e poder de mobilizaci3n comunitaria. Finalmente, aínda se podería engadir a posibilidade de na secuencia destes acontecementos a comunidade musulmá vir a tomar maior consciencia do seu poder.

[Acceso ao artigo orixinal no repositorio web 1998-2012](#)

APARTADOSTEMATICOXEOGRAFICOS

frica ARQUIVO

IDIOMA

Galego

Date Created

Marzo 13, 2006

Meta Fields

Autoria : 3772

Datapublicacion : 2006-03-13 00:00:00